

**[Ragnhild Andersen.]**

Spor end hidtil. Spørgsmaalet om at skabe ordentlige Vilkaar for de gamle i vort Land er stadig en Sag, der haster.

Det foreliggende Lovforslag vil mit Parti naturligvis stemme for, da den nu-gældende Lov udløber 1. April; men ved Behandlingen af denne Sag ønsker vi at understrege, at en Revision af Folkeforsikringsloven under ingen Omstændigheder maa trækkes i Langdrag, men snarest maa sættes paa Dagsordenen, og jeg benytter Anledningen til at spørge den højtærede Socialminister, hvornaar vi overhovedet kan vente det omtalte Forslag om Revision sat paa Dagsordenen, og hvornaar vi overhovedet kan vente, at Udvalget vil tage fat og bestille noget, eftersom Forslaget jo skulde gennemføres i denne Samling, inden vi slutter.

**Johs. Christiansen:** I Modspætning til hvad Tilfældet var for det ærede Medlem, der sidst havde Ordet, er der for mig ikke noget forbavsende i det foreliggende Lovforslag. Dette Lovforslag tilsigter som de 137 andre Forlængelsesforslag, vi tumler rundt i her for Tiden, at bevare nogle forstandige Foranstaltringer et Aar længere, og mit Parti kan give Tilslutning til, at denne Forlængelse finder Sted.

Jeg vil gerne spørge den højtærede Minister, om det vilde være en praktisk Tanke at forlænge Adgangen til at yde de 5 pCt. af Grundbeløbene ikke 1 Aar længere frem i Tiden, men 2 Aar længere frem, inden Aftrapningen begynder. De Tilskud, her er Tale om, staar jo i et bestemt Forhold til Byggesituationen, og da jeg ikke har nogen Tro til, at Situationen med Hensyn til Materialer vil ændre sig til det gunstigere i væsentlig Grad i det kommende Aar, vilde jeg ikke have noget imod, at Loven blev forlænget 1 Aar mere, da jeg tror, at det heller ikke i 1947—48 vil være muligt at tilvejebringe alt for mange Aldersrenteboliger.

**Arbejds- og Socialministeren (Søren P. Larsen):** Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget.

Om vi skal forlænge Loven for 1 Aar eller for 2 Aar, er altid en Skønssag. Jeg kan oplyse, at inden ret længe, kan jeg godt sige, kommer vi til at beskæftige os med et fuldt udarbejdet Forslag til Forbedring af Rentenydernes Kaar, og det vilde være rimeligt, at man deri ogsaa tager disse Boliger under Overvejelse. Der foreligger for Øjeblikket en Række Planer,

indsendt til Socialministeriet om Opførelse af Aldersrenteboliger; det synes, som om man i Kommunerne ligefrem anstrenger sig for at udnytte Lovens Bestemmelser, og det er kun glædeligt, hvis det er Tilfældet.

Til det ærede Medlem Fru Ragnhild Andersen skal jeg udtale, at jeg kunde udmærket godt have fremsat Lovforslaget her i Folketinget, men jeg syntes, at vi havde saa travlt i dette høje Ting, hvad der ogsaa er givet Udtryk for, at jeg fandt, at et Revisionsforslag som dette kunde man godt være bekendt at gaa til Landstinget med først; der har overhovedet ikke ligget nogen som helst anden Tanke bag.

Til det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen vil jeg sige, at jeg kan finde mig i, at det ærede Medlem kritiserer og bruger baade Mund og Pen efter bedste Evne, det er der slet ikke noget at sige til; men naar det ærede Medlem bruger Udtrykket, at han „ikke vil undlade“ at gøre disse Bemærkninger, er det, ligesom om det ærede Medlem skulde overvinde noget i sig selv for at fremkomme med Kritik, og jeg synes, det er ganske ved Siden af at komme med en saadan Bemærkning. Det ærede Medlem lever jo af og for Kritik, saa synes jeg ikke, der er Grund til at fremstille det, som om han skulde overvinde sig selv. Jeg vil sige, at Ministeriets Beredvillighed til at sikre Rentenyderne bedre Kaar frem i Tiden er til Stede og har allerede givet sig Udtryk derved, at vi er begyndt paa Udformningen af et Forslag, men jeg maa have Lov til at sige, som jeg sagde, da Tinget behandlede det store Forslag om de 120 Mill. Kr.s Forbedring, som det ærede Medlem var Ordfører for, at der er ogsaa økonomiske Hensyn at tage. Hvis det ærede Medlem Hr. Rasmus Hansen stod i mit Sted som Socialminister, og der sad en socialdemokratisk Finansminister, vilde han opdage, at der ogsaa er finansielle Hensyn at tage.

Jeg takker for Tilslutningen til Lovforslaget.

Hermed sluttede Forhandlingen.

*Lovforslagets Overgang til anden Behandling*

vedtoges uden Afstemning.

Den næste Sag paa Dagsordenen var:

*Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 94 af 27. Marts 1934 om Invaliderente m. v. til tilskadedkomne militære værnepligtige.*

(Lovforslaget findes i Tillæg C. Sp. 277).